

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **M. V.**, *zastúpený advokátom: Mgr. P. H.*, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 325 zo dňa 9. októbra 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. decembra 2009, č. k. 2 S 325/2007-49, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. decembra 2009, č. k. 2 S 325/2007-49 **m e n í** tak, že žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 9. decembra 2009, č. k. 2 S 325/2007-49 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie žalovaného –Personálny rozkaz č. 325 z 9. októbra 2007, ktorým žalovaný podľa § 65 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe

profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), dočasne pozbavil žalobcu výkonu štátnej služby ku dňu 10. októbra 2007.

Krajský súd videl pochybenie správneho orgánu najmä v tom, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňalo všeobecné kritéria vzťahujúce sa na všetky správne konania, keďže neuvádzalo všetky okolnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu v odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie vecí. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán. V odôvodnení rozhodnutia nemožno uvádzať skutkové zistenia, ktoré sa buď vôbec nevykonali, alebo sa o nich správny orgán dozvedel až po vyhlásení rozhodnutia. Právne posúdenie vecí znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie vecí musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením.

Pretože podľa názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného neobsahuje dostatok dôvodov týkajúcich sa najmä vymedzenia skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť, je nepreskúmateľné.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne.

Poukázal na to, že závery krajského súdu týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, najmä vymedzenia skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť, nemá oporu v spisovom materiály.

Podľa § 65 ods. 1 písm. a) zákona, na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby postačuje, aby sa profesionálny vojak stal dôvodne podozrivým, že závažným spôsobom porušil niektorú základnú služobnú povinnosť a jeho ďalšie ponechanie

vo výkone štátnej služby by ohrozovalo priebeh objasňovania jeho konania. Podľa názoru žalovaného preto na postup podľa vyššie uvedeného ustanovenia zákona stačí podozrenie z porušenia základnej povinnosti, nevyžaduje sa porušenie základnej povinnosti, resp. nie je potrebné preukázať, že profesionálny vojak skutočne porušil základnú povinnosť.

Skutočnosti, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci spáchania zločinov sprenevery a porušovania služobných povinností v spolupáchateľstve podľa § 20, § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 a § 411 ods. 2, ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona, že bol žalobca v súvislosti s uvedenou trestnou vecou zadržaný ako podozrivý a že preventívno-bezpečnostná akcia Úradu boja proti organizovanej kriminalite, ktorá sa uskutočnila 1. októbra 2007 na Ministerstve obrany Slovenskej republiky s cieľom zadokumentovať protiprávne konanie bola medializovaná, sú podľa názoru žalovaného dostatočným dôvodom na to, aby sa žalobca stal dôvodne podozrivým z porušenia základnej služobnej povinnosti, a tiež dostatočným dôvodom na to, aby bol žalobca dočasne pozbavený výkonu štátnej služby.

Žalovaný tiež poukázal na to, že na personálny rozkaz o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ako to mylne v napadnutom rozsudku uvádza krajský súd, a preto ani odôvodnenie personálneho rozkazu nemusí obsahovať náležitosti, ktoré sú uvedené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Práve naopak, aby odôvodnenie personálneho rozkazu vydaného podľa § 82 ods. 3 písm. b/ zákona nemuselo spĺňať všeobecné kritériá uvedené v správnom poriadku, boli príslušné ustanovenia správneho poriadku vylúčené.

Na záver žalovaný zdôraznil, že ustanovenie § 65 zákona má preventívny charakter a pri výklade krajského súdu by toto ustanovenie bolo nerealizovateľné. Zákon v § 65 ods. 9 a 10 počíta s tým, že nie vždy bude podozrenie z porušenia služobnej povinnosti preukázané. Preto v prípade, ak sa nepotvrdia dôvody, pre ktoré bol profesionálny vojak dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa zruší, a profesionálnemu vojakovi sa doplatí rozdiel, o ktorý bol jeho služobný plat znížený.

Preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne.

Žalobca sa k odvolaniu vyjadril listom z 25. januára 2010, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14. septembra 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov upravuje zákon č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Podľa § 65 ods. 1 písm. a) tohto zákona, profesionálneho vojaka môže vedúci služobného úradu dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania, pretože sa stal dôvodne podozrivým, že závažným spôsobom porušil niektorú základnú služobnú povinnosť.

Podľa § 65 ods. 9, ak sa nepotvrdia dôvody, pre ktoré bol profesionálny vojak dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa zruší; v ostatných prípadoch sa dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby skončí.

Podľa ods. 10 ak sa dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby zrušilo, doplatí sa profesionálnemu vojakovi rozdiel, o ktorý bol jeho služobný plat znížený.

Podľa § 119 ods. 1 písm. g) je profesionálny vojak povinný pri výkone štátnej služby dodržiavať ustanovenia Etického kódexu profesionálneho vojaka;

Podľa písm. i) vo výkone i mimo výkonu štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť ozbrojených síl alebo ohroziť dôveru v ozbrojené sily.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie z dôvodu, že v súvislosti s vydaným uznesením o začatí trestného stíhania žalobcu vo veci spáchania zločinov sprenevery a porušovania služobných

povinností v spolupáchateľstve podľa § 20, § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 a § 411 ods. 2, ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona sa stal dôvodne podozrivým, že porušil ustanovenie čl. 5 ods. 7 Etického kódexu profesionálneho vojaka - Štandardy správania a konania pri výkone funkcie, ktorý profesionálnemu vojakovi nariaďuje udržiavať majetok štátu v riadnom stave a chrániť ho pred zničením, poškodením, stratou, zneužitím, alebo zmenšením a zverené prostriedky využívať čo najefektívnejšie v súlade s účelom, na ktorý boli určené a nezneužívať ich na osobný prospech.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, nakoľko neobsahuje dostatok dôvodov týkajúcich sa najmä vymedzenia skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť.

Z výroku rozhodnutia ako aj z jeho odôvodnenia je zrejmé, z porušenia ktorých ustanovení zákona a Etického kódexu profesionálneho vojaka je žalobca podozrivý. Skutočnosť, že išlo o podozrenie dôvodné, je podložená uznesením o začatí trestného stíhania, ktoré bolo súčasťou spisového materiálu už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom žalovaného, že ustanovenie § 65 zákona má preventívny charakter a pri výklade krajského súdu by toto ustanovenie bolo nerealizovateľné. Presné vymedzenie skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť môže vyplývať až z výsledkov trestného stíhania, pričom zákon v § 65 ods. 9 a 10 počíta aj s takou situáciou, že nie vždy bude podozrenie z porušenia služobnej povinnosti preukázané. Preto v prípade, ak sa nepotvrdia dôvody, pre ktoré bol profesionálny vojak dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa zruší, a profesionálnemu vojakovi sa doplatí rozdiel, o ktorý bol jeho služobný plat znížený.

Skutočnosti, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu boli zistené v odvolacom konaní. Krajský súd síce aplikoval na predmetný prípad všetky zákonné ustanovenia, ktoré sa naň mohli vzťahovať, avšak vec nesprávne právne posúdil keď opomenul vziať do úvahy a relevantným spôsobom vyhodnotiť preventívny a dočasný charakter rozhodnutia žalovaného.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného vyhovel

a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil podľa § 220 OSP, nakoľko neboli dôvody na jeho potvrdenie ani zrušenie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 14. septembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová